

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/27/2025
Identifikačné číslo spisu:	6919010231
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6919010231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného V. K., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 1 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 12. augusta 2025 dovolanie obvineného V. K. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Andreja Bartakoviča proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. septembra 2024, č. k. 4To/77/2024-929, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. K. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 20. júna 2024, č. k. 2T/43/2019-874, uznal obvineného V. K. vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 11.10.2010 počas viacerých dní v obci S. v rodinných domoch č. p. XXX a XXX, okres T. B. ako otec využil bezbrannosť svojej dcéry mal. K. K., nar. XX.XX.XXXX v T. B., ktorú opakovane bozkával v oblasti genitálií, kde ju zároveň hladkal a aj poškriabal v dôsledku čoho krvácala, neskôr musela mal. K. K. uspokojovať jeho sexuálnu potrebu rukou po jeho pohlavnom úde, až k jeho vyvrcholeniu.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

2. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie voči všetkým výrokom, na podklade ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 18. septembra 2024, č. k. 4To/77/2024-929, rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného

poriadku zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému V. K. uložil podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu z 18. septembra 2024 podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Andreja Bartakoviča podaním zo 17. februára 2025 (č. l. 965 - 967), v ktorom navrhol, aby dovolací súd konštatoval za zistené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku a vyslovil rozsudkom porušenie zákona v neprospech obvineného V. K., zrušil podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/43/2019 zo dňa 20. júna 2024, vrátil vec Okresnému súdu Rimavská Sobota na ďalšie konanie a prikázal podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol rozhodnúť podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku o väzbe obvineného. Dovolateľ namietol tieto základné skutočnosti (skrátene):

3.1. Svoje odvolanie odôvodnil hlavne

a) rozporom vo výsluchoch poškodenej - jeho dcéry mal. K. K., kde sa väčšina z jej tvrdení preukázala ako nepravdivá, a to hlavne vykonaným znaleckým dokazovaním;

b) odmietnutím jeho návrhu na vykonanie dokazovania pred okresným súdom, a to vypočutie jeho bývalej družky V. Y. ako aj jeho dcéry mal. K. K., pričom návrh na vykonanie dokazovania podal z dôvodu, že na konci svojho výsluchu dňa 20. júna 2024 svedkyňa V. K. spontánne uviedla, že sa s ňou telefonicky spojila V. Y., jeho bývalá družka a matka mal. K. K. a povedala jej, že ju mala kontaktovať samotná mal. K. K., ktorá jej mala povedať, že to, že ju mal sexuálne zneužívať, si celé vymyslela a chcela by prísť vypovedať.

3.2. Na základe vyššie uvedených dôvodov podáva dovolanie, pretože je presvedčený, že niektoré z vyššie uvedených dôvodov sú dôvodmi na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

3.3. Má za to, že tým, že mu bola v konaní odmietnutá opätovná možnosť vypočutia jeho dcéry mal. K. K., a to aspoň za prítomnosti jeho obhajcu, ktorá ho ako jediná priamo usvedčuje zo spáchania predmetného skutku, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, a to z dôvodu, že pri podozrení zo spáchania tak závažného trestného činu je pre potreby rozhodnutia vo veci samej, nutnosť objektívne zistiť skutkový stav predmetnej veci, čo však nie je možné bez toho, aby bola poškodená opätovne vypočutá, nakoľko neumožnením vykonania tohto dôkazu, na ktorom výlučne stojí obvinenie, resp. obžaloba voči jeho osobe, podstatným spôsobom okliešťa možnosti účinného sa bránenia voči tvrdeniam poškodenej a to zvlášť s poukazom na skutočnosť, že v konaní je množstvo ďalších pochybností, ktoré rozhodným spôsobom znižujú dôveryhodnosť výpovedí a tvrdení jeho dcéry mal. K. K.

3.4. Právo obvineného na obhajobu obsahuje možnosť predkladať dôkazy a žiadať ich vykonanie, ako aj právo na vypočutie svedkov, ktorí môžu mať zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. V predmetnej veci však došlo k zásadnému porušeniu týchto práv, keď súd odmietol vykonať kľúčový dôkaz - výsluch svedkov, a to bývalej družky V. Y. ako aj jeho dcéry mal. K. K., ktoré svojou výpoveďou mohli zásadne prispieť k objasneniu skutkového stavu a podporiť jeho verziu udalostí.

3.5. Rozhodnutie súdu musí byť výsledkom spravodlivého a kontradiktórneho procesu, v rámci ktorého majú zúčastnené strany rovnaké práva na predkladanie a vykonanie dôkazov. Odmietnutie vykonania dôkazu navrhnutého obvineným, preto predstavuje zásadnú nerovnováhu v procesných právach strán a musí byť považované za procesné pochybenie.

3.6. Vo svetle uvedeného je preto nepochybné, že odmietnutie výsluchu svedkov jeho bývalej družky V. Y. ako aj jeho dcéry mal. K. K. bolo procedurálne nesprávne a v priamom rozpore s jeho právom na obhajobu.

3.7. Zásada materiálnej pravdy je jednou zo základných zásad trestného konania a vyžaduje, aby rozhodnutie súdu vychádzalo z dôsledne a objektívne zisteného skutkového stavu, ktorý zohľadňuje všetky podstatné okolnosti prípadu.

3.8. Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a

vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Výkladom § 168 Trestného poriadku je možné dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia nesúlady medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, napr. keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon aj všeobecné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené.

3.9. Druhostupňový súd sa vôbec nezaoberal, a teda ani nevysporiadal, so žiadnymi skutočnosťami uvedenými v jeho odvolaní voči prvostupňovému rozsudku.

3.10. Poukazuje aj na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia v tomto konaní, ktorého nedostatky mu neumožňujú primerane reagovať na nedostatky rozhodnutia súdu druhého stupňa, argumentovať, prípadne namietat jeho skutkové a právne závery. Má za to, že aj týmto konaním druhostupňového súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože toto rozhodnutie druhostupňového súdu považuje za nepreskúmateľné, nezrozumiteľné, nemajúce odôvodnenie, z ktorého by bolo možné vyvodit', akými úvahami sa súd druhého stupňa pri posudzovaní jeho prípadu spravoval a ako sa vysporiadal so skutočnosťami a návrhmi, ktoré uviedol v odvolaní.

3.11. Súd pri svojom dokazovaní dospel k záveru, že jeho maloletá dcéra K. K. klame v časti, v ktorej mal sexuálne zneužívať a týrať aj svojho mal. syna. To, že klamala, bolo jednoznačne preukázané znaleckým dokazovaním. Vypracovaný znalecký posudok č. XX/XXXX znalcom MUDr. Milanom Baranom, znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, evidenčné číslo znalca: XXXXXX, jednoznačne vyvrátil svedeckú výpoveď jeho dcéry mal. K. K. k možnému sexuálnemu zneužívaniu jeho maloletého syna V. K., pretože zo záverov tohto znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že s veľkou pravdepodobnosťou, rovnajúcej sa istote, nedošlo k análnemu styku na jeho maloletom synovi V. K. a súčasne závery tohto znaleckého posudku jednoznačne potvrdili skutočnosti, ktoré uvádzal od začiatku tohto konania.

3.12. Predmetné závery znaleckého dokazovania sa odzrkadlili v rozhodnutí súdu tým, že nebol odsúdený za skutok tak, ako bola podaná obžaloba, ale tá časť skutku, kde mal sexuálne zneužívať svojho maloletého syna, bola súdom vypustená, hoci aj vznesenie obvinenia voči jeho osobe, ako aj podaná obžaloba, bola podaná výlučne len na výpovedi jeho maloletej dcéry K. K..

3.13. Súd pri zisťovaní skutkového stavu uveril svedkyni, že spáchal časť skutku, ktorý sa mu obžalobou kládol za vinu na základe jej výpovede a tej istej svedkyni v časti neuveril, že spáchal časť skutku, ktorý sa mu obžalobou kládol za vinu. Je to nepochopiteľné a zmätočné rozhodnutie súdu a vzhľadom na všetko vyššie uvedené je potrebné rozhodnúť tak, ako písal v petite tohto dovolania.

4. Obvinený osobitným podaním z 22. apríla 2025 (č. l. 979) navrhol, aby dovolací súd rozhodol o prerušení jeho výkonu trestu odňatia slobody, a to až do rozhodnutia dovolacieho súdu o jeho dovolaní, pretože vzhľadom k opísaným závažným zásahom do práva na obhajobu v podanom dovolaní a spochybnenie zákonnosti výkonu trestu odňatia slobody, je ďalší výkon trestu odňatia slobody závažným zásahom do jeho základných práv a slobôd.

5. K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podaním z 25. apríla 2025 (č. l. 982 - 983), v ktorom uviedla, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku, a to s nasledovným odôvodnením (skrátene):

5.1. Súdny na oboch stupňoch plne rešpektovali obhajobné práva obvineného. Po vznesení obvinenia proti jeho osobe dňa 10. januára 2019 obvinený nevyužil svoje zákonné právo a obhajcu si ne zvolil. Opatrením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2Tp/13/2019 zo dňa 31. januára 2019 bol obvinenému ustanovený za obhajcu JUDr. Andrej Bartakovič podľa ustanovenia § 40 ods. 2 Trestného poriadku. Od daného momentu mal obvinený súdom ustanoveného obhajcu a teda v celom ďalšom následnom trestnom konaní vedenom proti jeho osobe boli plne rešpektované obhajobné práva obvineného, čiže uvedený dovolací dôvod nemá opodstatnenie vo vykonanom trestnom konaní proti obvinenému V. K..

5.2. Rozhodnutie prvostupňového súdu i rozhodnutie druhostupňového súdu je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku a na správnom použití všetkých hmotnoprávnych ustanovení.

5.3. Rozhodnutia obidvoch súdov boli založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom. Skutok, ustálený na podklade zákonne zabezpečených a vykonaných dôkazoch, správne kvalifikovali, pričom námietkami obvineného sa neopomenul zaoberať okresný, resp. dovolací súd. Obidva súdy tak rozhodli na základe správnej a zákonnej právnej kvalifikácie skutku, ako aj na základe

zabezpečených a pred súdom vykonaných dôkazov.

5.4. V priebehu trestného konania pred súdom bolo vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázané, že V. K. naplnil svojim protiprávnym konaním všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu po stránke subjektívnej i objektívnej, tak ako to je uvedené v odsudzujúcich rozhodnutiach súdov.

5.5. Trestná činnosť V. K. je v plnej miere preukázaná výpoveďami svedkov mal. K. K. a mal. V. K., ktoré výpovede sú zaznamenané aj na DVD nosičoch, výpoveďami svedkýň Mgr. D. H. a V. Š.P., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie a sexuológie č. 43/2019 na obvineného V. K., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie a z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých č. XX/XXXX na mal. K. K. a mal. V. K., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých č. XX/XXXX na mal. K. K., ako aj ďalšími dôkazmi, zabezpečenými v predmetnej trestnej veci v prípravnom konaní.

5.6. Čo sa týka biologickej matky poškodených detí - V. Y., menová v inkriminovanom období bola v zahraničí, o deti sa nezaujíma, ku skutkovým okolnostiam môže mať len nejaké sprostredkované informácie a stále sa zdržiava hlavne v zahraničí.

6. Ustanovený opatrovník JUDr. Karol Hatvani sa k dovolaniu obvineného vyjadril podaním z 22. apríla 2025 (č. l. 977) tak, že ponechal na zvážení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, akým spôsobom rozhodne o dovolaní odsúdeného.

7. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 28. mája 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

8. Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú

výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Trestného poriadku), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Trestného poriadku, § 385 Trestného poriadku). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

10. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej za nevyhnutné zdôrazniť, čo v rámci svojej rozhodovacej činnosti notoricky opakuje, a síce pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu je nevyhnutné, ako aj napokon zo samotnej dikcie Trestného poriadku vyplýva, aby zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné. Inými slovami povedané, nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. porušenie práva obvineného na obhajobu s akoukoľvek intenzitou, zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Zásadné porušenie práva na obhajobu, podmieňujúce naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, však nemožno odvíjať od iného hodnotenia dôkazov obvineným v porovnaní s tým, ako to vo veci vykonali príslušné súdy, ktorých skutkové zistenia a závery sú pre dovolací súd záväzné (nepreskúmateľné). Porušenie práva na obhajobu nemôže byť odôvodnené tým, že súdy, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, vyhodnotili dôkazy odlišným spôsobom, ako je predstava obvineného.

11. V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodit', že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

12. V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je nutné zistenie, že

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

13. V tomto ohľade teda treba v zásade uviesť, že pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, nedostatok usvedčujúcich dôkazov na preukázanie viny obvineného bez dôvodných pochybností, či namieta skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania, vrátane záveru súdov, že sa skutok stal a aký bol jeho priebeh, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku (R 14/2015).

14. Obdobne pokiaľ dovolateľ namieta, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že dovolateľ spáchal skutok tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu a dôkazné pochybnosti (o priebehu skutkového deja) mali súdy vyložiť v prospech dovolateľa použitím zásady in dubio pro reo, tak dovolací súd uvádza, že použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce, spravodlivé rozhodnutie (R 37/1971), a teda táto zásada sa týka iba skutkových zistení, čo však nemôže byť predmetom skúmania dovolacieho súdu pri dovolaní podanom obvineným.

15. Obvinený v podanom dovolaní namietal procesný postup okresného súdu, ktorý nevyhovел jeho návrhu na doplnenie dokazovania z 20. júna 2024, a to opätovný výsluch poškodenej K. K. a výsluch matky poškodenej K. K. - svedkyne V. Y., v dôsledku čoho bolo, podľa jeho názoru, porušené jeho právo na obhajobu, pričom námietku voči tomuto procesnému postupu okresného súdu vzniesol aj v podanom odvolaní. Zároveň namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, ktorý sa podľa jeho názoru dostatočne nevysporiadal s jeho odvolacími námietkami, ktorými namietal spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania okresným súdom a samotnú pravdivosť výpovede poškodenej K. K., ktorú mali konajúce súdy preukázanú len ohľadne sexuálneho násillia obvineného voči jej osobe.

16. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že výpoveď poškodenej K. K., ako priamej svedkyne v tomto trestnom konaní, je dôkazom, ktorý má rozhodujúci význam pre ustálenie skutkového deja v prejednávanej trestnej veci. Z tohto dôvodu je pre posúdenie zachovania práva obvineného na spravodlivý proces, potrebné posúdiť, a to vzhľadom na osobitosti prejednávaného prípadu (napr. vek poškodenej, jej pomer k obvinenému, charakter stíhanej trestnej činnosti a pod.), či tento dôkaz má kontradiktórny charakter, a či spôsob jeho vykonania zásadným spôsobom ovplyvnil spravodlivosť procesu proti obvinenému, keďže obvinený tvrdí, že sa žiadneho sexuálneho násillia voči svojim deťom nedopustil.

17. Obžaloba v prejednávanej trestnej veci bola obvinenému doručená 29. júla 2019. Obvinený návrhom na doplnenie dokazovania z 5. augusta 2019, doručeným okresnému súdu 19. septembra 2019 (č. I. 238 - 239), navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť poškodenú K. K., a to z dôvodu, že sa jedná o jedinú osobu, ktorá ho usvedčuje zo závažnej trestnej činnosti.

18. Na hlavnom pojednávaní konanom 4. februára 2020 bolo prehraté DVD, na ktorom je zaznamenaný výsluch poškodenej K. K. z prípravného konania z 2. októbra 2018, ktorého prehratie navrhol prokurátor v podanej obžalobe. Po zmene predsedu senátu v prejednávanej veci bolo hlavné pojednávanie vykonané od začiatku a DVD, na ktorom je zaznamenaný výsluch poškodenej K. K. z prípravného konania z 2. októbra 2018, bol prehratý na hlavnom pojednávaní konanom 29. septembra 2020.

19. Na hlavnom pojednávaní konanom 12. októbra 2020 bola na návrh obvineného na doplnenie dokazovania (ods. 17. tohto uznesenia), v jeho neprítomnosti pri procesnom postupe podľa § 262 Trestného poriadku, v prítomnosti jeho obhajcu, poškodená K. K. vypočutá a obvinený bol v stručnosti oboznámený s obsahom jej výpovede. Zároveň bolo zachované aj právo obvineného vyjadriť sa k vykonanému dôkazu, ktoré obvinený využil, pričom počas jeho trestného stíhania namietal, že poškodená si obvinenia voči jeho osobe vymyslela, teda nevypovedala pravdu. V rámci trestného stíhania obvineného tak bol vykonaný výsluch poškodenej K. K. kontradiktórnym spôsobom, čím bolo zachované právo obvineného na spravodlivý proces.

20. Na hlavnom pojednávaní konanom 24. novembra 2020 bol v prejednávanej veci vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 1 Trestného zákona voči poškodenej K. K. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obvinený a prokurátor voči výroku o vine a výroku o treste. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. marca 2022 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia krajským súdom je zrejmé, že dôvodom na jeho zrušenie bol primárne nedostatočne zistený skutkový stav ohľadne skutku, ktorý sa mal týkať sexuálneho násillia obvineného voči mal. V. K..

21. Na hlavnom pojednávaní 20. júna 2024 bola na návrh obvineného vypočutá svedkyňa V. K., sestra obvineného, ktorá na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že sa s ňou telefonicky spojila V. Y. a povedala jej, že ju kontaktovala poškodená K. K., ktorá jej mala povedať, že si sexuálne zneužívanie vymyslela a chcela by prísť vypovedať. Obvinený na tomto hlavnom pojednávaní navrhol opätovný výsluch poškodenej K. K. a jej matky V. Y., ktorý bol konajúcim súdom na hlavnom pojednávaní zamietnutý.

22. Okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí vyššie uvedených návrhov na doplnenie dokazovania odôvodnil tým, že poškodená K. K. už vo veci na hlavnom pojednávaní vypovedala. K návrhu na výsluch V. Y. okresný súd uviedol, že ide o nepriamu svedkyňu, ktorý v čase, keď sa mal skutok stať, už nežila v domácnosti obvineného, pretože ju opustila. Podľa informácií sa má zdržiavať v zahraničí a zrealizovanie jej výsluchu by predĺžilo rozhodnutie vo veci, v ktorej je navyše obvinený väzobne trestne stíhaný.

23. Obvinený v podanom odvolaní vzniesol odvolacie námietky, ktoré sa týkali nesprávneho hodnotenia vykonaného dokazovania okresným súdom a nevyhoveniu jeho návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne V. Y. a poškodenej K. K., a to napriek tomu, že svedkyňa V. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa s ňou telefonicky spojila V. Y. a povedala jej, že ju kontaktovala poškodená K. K., ktorá jej mala povedať, že si sexuálne zneužívanie vymyslela a chcela by prísť vypovedať.

Podľa § 311 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Podľa § 326 ods. 1 Trestného poriadku o odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie

a) podľa § 316 ods. 1 alebo 3,

b) podľa § 318, § 320 ods. 1, § 321 ods. 1 alebo 2, ak je zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 295 ods. 2 Trestného poriadku ak sa na verejnom zasadnutí vykonávajú dôkazy, použijú sa primerane ustanovenia o dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Obmedzenia vo vykonaní dôkazu čítaním zápisnice o výpovedi svedka alebo znalca alebo prehraním obrazového a zvukového záznamu z výsluchu

svedka, ktorý bol vykonaný prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, platia iba pre verejné zasadnutie konané o odvolaní.

Podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

24. Z odôvodnenia podaného dovolania vyplýva, že obvinený považuje procesný postup okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania, za porušenie jeho práva na obhajobu, ako aj porušenie rovnosti strán.

25. Z ustanovení Trestného poriadku je zrejmé, že jedným z práv obvineného, je právo navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy na preukázanie svojich obhajobných tvrdení (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku). Toto právo obvineného však nemožno vykladať tým spôsobom, že obvinený má právo, aby všetky ním navrhnuté dôkazy boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Takýmto právom nedisponuje ani prokurátor, ktorý v trestnom konaní nesie dôkazné bremeno, a ktorý má v súdnom konaní rovnaké práva ako obvinený, teda navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy na preukázanie trestnoprávne relevantných skutkových zistení. V tomto kontexte nemožno hovoriť o porušení rovnosti zbraní v súdnom konaní, pretože obvinený a prokurátor v tomto smere disponujú rovnakými právami.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolností, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takého rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Podľa § 277 ods. 2 Trestného poriadku skôr ako predseda senátu hlavné pojednávanie odročí, zistí, či strany nenavrhujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo treba na budúce pojednávanie zadovážiť. Nedôvodné návrhy súd odmietne uznesením, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná.

26. Predmetné zákonné ustanovenia oprávňujú súd rozhodnúť o odmietnutí vykonať navrhovaný dôkaz niektorej z procesných strán, avšak v prípade ak tak učiní, je povinný svoj procesný postup relevantne odôvodniť. V tomto prípade odôvodnil svoj procesný postup okresný súd v rozsudku z 20. júna 2024, a to spôsobom uvedeným v ods. 22. tohto uznesenia. Okresný súd tým dodržal právo obvineného na obhajobu a umožnil mu argumentovať proti jeho právnomu názoru na potrebu doplnenia dokazovania v navrhovanom rozsahu.

27. Samotná odvolacia námietka obvineného voči procesnému postupu okresného súdu bola vymedzená tým, že na základe výpovede sestry obvineného - V. K., by vypočutie V. Y. a opätovné vypočutie poškodenej K. K. mohlo byť jednoznačným preukázaním jeho neviny a potvrdením všetkých pochybností, ktoré v tomto konaní sú.

28. V tomto kontexte je však nevyhnutné zdôrazniť, že namietaný procesný postup okresného súdu vychádzal aj zo záveru, že na základe dovtedy vykonaného dokazovania, vrátane výpovedí poškodenej K. K., dospel okresný súd bez dôvodných pochybností k záveru, že sa obvinený stíhanej trestnej činnosti dopustil, pričom údajné vyjadrenie poškodenej K. K. o tom, že si obvinenie voči obvinenému mala vymyslieť, malo byť sprostredkované cez viacero osôb, na hlavnom pojednávaní prednesené sestrou obvineného a údajne na základe telefonickej (nie osobnej) komunikácie. Zároveň nemožno opomíňať, že obvinený spochybňuje pravdivosť výpovedí poškodenej K. K. od začatia jeho trestného stíhania, pričom konajúce súdy, na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotili jej výpoveď o sexuálnom násilí obvineného voči jej osobe ako pravdivú, a to aj po zohľadnení obsahu výpovede svedkyne V. K..

29. Krajský súd sa na základe odvolacích námietok obvineného vo svojom rozhodnutí zaoberal správnosťou hodnotenia vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom a reagujúc na odvolacie námietky obvineného uviedol, že spochybňovanie výpovedí poškodenej K. K. s poukazom na časť záverov súdnych znalkýň MUDr. R. a Mgr. Č.Z. nemal racionálny základ v zistenom skutkovom stave. Tvrdenie obvineného, že poškodená K. K. sa mu mohla pomstiť za to, že deti dal do detského domova, nebolo preukázané. Poškodená K. K. predsa „bozkávala zadok a pipíša bratovi a bolo to pre ňu prirodzené a normálne, keďže to robila aj svojmu otcovi a jeho bratovi“. Toto sa udialo ešte v čase, keď proti obvinenému sa nevedlo trestné stíhanie v tejto veci a poškodená K. K. ani netušila, že to, čo robila, je niečo, čo sa nemá robiť. Rovnako poškodená K. K. odpovedala obvinenému, keď sa pri jednom stretnutí pýtal poškodenej K. K., prečo sú také vyhýbavé, na čo mu poškodená K. K. odpovedala, že „preto, čo im urobil, že ich bil a obchytkával“. Túto skutočnosť potvrdila svedkyňa

PhDr. K. K. - psychologička, ktorá bola pri tomto stretnutí. Teda samotné prvotné konanie poškodenej K. K. a jej následné vyjadrenia vo vzťahu k svojmu otcovi súd hodnotil ako rozhodné skutočnosti, ktoré umožňujú výpoveď poškodenej K. K. v tejto časti hodnotiť ako vierohodnú. Navyše ani tvrdenie obhajoby, že by sa obvinenie obvineného opieralo výlučne o výpoveď poškodenej K. K., ktoré malo byť potvrdené svedkyňou Š., svedkyňou MUDr. Š. a PhDr. K., ktorých výpovede boli len reprodukciou výpovedí poškodenej K. K., nezodpovedalo zistenému skutkovému stavu. V tejto súvislosti minimálne svedkyňa V. Š.P. a svedkyňa PhDr. K. K. - nereprodukovali vo svojich výpovediach len, čo povedala poškodená K. K., ale na vlastné oči svedkyňa Š. videla správanie poškodenej K. K. a zdôvodnenie poškodenej K. K. prečo sa takto správala. Rovnako svedkyňa K. bola pri stretnutí obvineného s deťmi a počula reakciu poškodenej K. K. na otázku obvineného. Svedkyne vypovedali o skutočnostiach, ktoré priamo videli a bezprostredne počuli, ako v konkrétnej situácii reagovala poškodená K. K. Tieto svedectvá súd vyhodnotil ako nie iba z počutia, ale svedkyne reálne zažili opisované situácie, čo potvrdzuje ich reálnosť a vierohodnosť výpovede poškodenej K. K. Vo vzťahu k tvrdeniu obhajoby, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že obvinený nie je sexuálnym deviantom, čo súd nespochybňuje, ale pre páchanie prejednávanej trestnej činnosti je toto zistenie irelevantné, keďže obvinený konal tak proti svojim vlastným potomkom. Rovnako súd musel vyhodnotiť ako účelové tvrdenia obhajoby aj vo vzťahu k ďalším námietkam, akože poškodená K. K. sa aktuálne vyjadrovala, že má záujem o návrat do starostlivosti otca alebo, že sa mala vyjadriť, že si to celá vymyslela, pretože tieto tvrdenia nezodpovedali zistenému skutkovému stavu.

30. Krajský súd sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s odvolacími námietkami obvineného, ktorý spochybňoval pravdivosť výpovede poškodenej K. K. ohľadne skutku, z ktorého bol rozsudkom okresného súdu uznaný vinným. Napriek tomu, že na základe výpovede poškodenej K. K. nebol obvinený uznaný vinným aj zo sexuálneho násillia voči maloletému V. K., poukázal krajský súd na dôkazy, ktoré podľa jeho názoru vylučujú účelové krivé obvinenie obvineného maloletou K. K. ohľadne sexuálneho násillia voči jej osobe, ktoré obvinený uvádzal ako obhajobnú argumentáciu v podanom odvolaní. Jedná sa o výpovede svedkýň V. Š. a PhDr. K. K., pričom svedkyňa V. Š.P. ako priama svedkyňa videla správanie poškodenej K. K. a počula zdôvodnenie poškodenej K. K. ako a prečo sa poškodená K. K. správala k maloletému V. K. a svedkyňa PhDr. K. K. ako priama svedkyňa bola pri stretnutí obvineného s deťmi a počula reakciu poškodenej K. K. na otázku obvineného.

31. Keďže krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na jeho základe bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa obvinený sexuálneho násillia voči svojej dcére dopustil, nepovažoval vyjadrenie sestry obvineného o tom, že jej mala matka poškodenej K. K. sprostredkovať údajné vyjadrenie poškodenej K. K. o tom, že o sexuálnom násillí obvineného klamala, za relevantné pre zistenie skutkového stavu. Obvinený v podanom dovolaní nepoukázal na žiadny priamy dôkaz - vyjadrenie poškodenej K. K., z ktorého by bolo zrejmé, že chce takmer po 6 rokoch od svojej prvotnej výpovede zmeniť jej obsah, príp. prosté vyjadrenie, že nevypovedala pravdu, pričom túto skutočnosť sprostredkovala súdu len sestra obvineného, ktorá ho mala počuť od V. Y. Okresný aj krajský súd pri odôvodnení svojho rozhodnutia, vrátane nevyhovenia návrhu obvineného na doplnenie dokazovania, poukázali na to, že nepravdivé a účelové obvinenie obvineného poškodenou K. K. ohľadne sexuálneho násillia voči jej osobe je vylúčené z dôvodu, že skutočnosti, ktoré boli podkladom na podanie trestného stíhania sa odohrali spontánne, u poškodenej K. K. bolo treťou osobou (V. Š.) spozorované neštandardné správanie voči mal. V. K., pričom svoje správanie poškodená K. K. vysvetlila a uviedla, že sa obdobne správala aj voči obvinenému. Následne bolo pozorované správanie poškodenej K. K. pri stretnutiach s obvineným, pričom jej reakcie boli odborne vzdelanou osobou (PhDr. K. K.) posúdené ako čiastočne odmietavé, pričom tento svoj postoj poškodená K. K. vysvetlila obvinenému, a toto vysvetlenie počula aj osoba prítomná pri ich stretnutí.

32. Podľa záverov okresného a krajského súdu nebol v trestnom konaní preukázaný motív poškodenej K. K. krivo obviniť obvineného zo sexuálneho násillia voči jej osobe, keďže o týchto skutočnostiach sa vyjadrovala výlučne na vyzvanie iných osôb, v prvom prípade na otázku V.Á. Š., ktorá ju videla pri nevhodnom správaní voči mal. V. K. a v druhom prípade na otázku obvineného pri ich osobnom stretnutí, pričom jej odpoveď počula svedkyňa PhDr. K. K. Na základe týchto skutočností aj krajský súd nepovažoval návrhy obvineného na doplnenie dokazovania, ktoré vychádzali len z výpovede jeho sestry, ako relevantné a obhajobné tvrdenia obvineného, že sa mala poškodená K. K. vyjadriť, že si to celá vymyslela, ako účelové, pretože tieto tvrdenia nezodpovedali zistenému skutkovému stavu.

33. Obvinený v odvolacom konaní nenavrhol poškodenú K.. K.. ani svedkyňu V. Y. vypočúť na verejnom zasadnutí, ale namietať len nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorý jeho návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel. Krajský súd po preskúmaní tohto postupu okresného súdu, vrátane jeho odôvodnenia, dospel k záveru, že obhajobné tvrdenie obvineného, že si poškodená K.. K.. jeho obvinenie vymyslela, posúdil ako účelové, čoho dôsledkom je správnosť postupu okresného súdu tieto dôkazy v trestnom konaní nevykonať.

34. V dovolacom konaní nie je možné preskúmať správnosť postupu okresného a krajského súdu, ktorým nebolo vyhovieť návrhom na doplnenie dokazovania obvineným, príp., že súd nehodnotil vykonané dôkazy spôsobom, ako sa dožadoval obvinený v podanom odvolaní, pretože účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (viď. ods. 10. tohto uznesenia).

35. Nad rámec tejto dovolacej námietky obvineného považuje dovolací súd za relevantné poukázať aj na ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré sa týka mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania a rieši situáciu, kedy po právoplatnom skončení trestného stíhania obvinenej osoby vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Zároveň je nevyhnutné zdôrazniť, že preukázanie existencie takýchto dôkazov po právoplatnom skončení trestného stíhania obvineného, je na strane osoby, ktorá tento mimoriadny opravný prostriedok podá.

36. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že krajský súd sa ako odvolací súd riadne zaoberal podstatnými odvolacími námietkami obvineného a tomuto poskytol relevantnú odpoveď na všetky ním uplatnené zásadné skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany v trestnom konaní.

37. Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

38. Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

39. Keďže v prípade podaného dovolania pri jeho predbežnom preskúmaní nebolo zistené, že by bol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, dovolací súd nezistil dôvod na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody u dovolateľa podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.